

La Belle Dame Sans Merci - Fleret

- C F G
1. Vyčichlá růže před hotelem na chodníku
C F G
zas prodává svou něhu sterilní,
Ami Dmi G
v bílých šatičkách, zkrvavělá od neonů,
Ami Dmi G (D)
v čelistech očí svírá lhostejnost.
2. Když půlnoční slunko drnčí na chodníku,
ženské tváře ztrácejí mdlý třpyt,
diskrétní vrchní vnucuje s láhví vodky
za cizí prachy cizí vychladlost.
G D C G
R: K ránu už své tělo ani nevnímá
C G D G
a cítí se jak prasklé zrcadlo snů,
D C G
na bílý strop si mořské vlny promítá,
C Ami G
jak jdou, jdou k příkrým břehům.
3. Když zvedneš tu růži ležící na chodníku,
o umělé trny si neroztrhneš dlaň,
bez dlouhých řečí pak provede tě rájem,
a snídat budeš zase sám.
C F G
*: Vyčichlá růže před hotelem na chodníku
C F G
maličkou rukou mávla na taxík,
Ami Dmi Ami Dmi
a tvá láska bez haléře, puklý zvon, co spadl z věže,
Ami Dmi G
hledá tu svou la belle dame sans merci.